

desuden en anden Ting; der er nemlig ikke saa Kontrakter affluttede om Betalingen af visse Præstationer efter Kirkefjød, og disse ere ansatte efter Middelpriisen af de geistlige Angivelser. Grundlaget for disse Kontrakter vilde blive forandret, naar man saaledes vilde slaae de geistlige og de verdslige Angivelser sammen; dette kan man vist ikke med nogen Villighed gjøre. Men at de verdslige Medlemmer af Sogneforstanderskabet istedetfor Sognefogderne komme til at ansætte Prisen, kan der, som sagt, vistnok ikke være Noget at erindre imod. Der er en æret Taler, som meget har urgeret paa, at Angivelserne skulle finde Steb efter en bestemt Kornvægt; men jeg troer ikke, at dette vilde være saa ganske heldigt, thi Kornvægten er en meget elastisk Ting. Det er ikke Middelpriisen paa det bedste eller fletteste Korn, der skal angives, men det er Middelpriisen paa Korn i Almindelighed; man maa tage det daarlige ligesaavel med som det gode, eftersom det daarlige ligesaavel kommer i Handelen som det gode. Ansætter man en Vægt, saa tager man derved en ideel Størrelse, som ikke eksisterer. Der er desuden en anden Omstændighed, som gjør, at der møder en Vanskelighed ved at ansætte en Kornvægt, og det er den, at Veiriget har megen Indflydelse paa Kornvarernes Vægt, idet nemlig en Tønde Korn i fugtigt Veir kommer til at veie ikke saa lidt mindre end i tørt Veir; hvor skal man finde Grændsen, og hvor skal angive Vægten? Jeg troer, at man gjør bedst i at tage det, som hidtil, at Prisen skal sættes efter god Handelsvare; det er et Begreb, som i det enkelte Tilfælde ikke er saa vanskeligt at faae bestemt; det er Noget, som den ligefremme sunde Sands giver, at en Handelsvare er god, naar den ikke lider af en eller anden beviislig Mangel. — Hvad § 2 i Lovforslaget angaaer, da er det vistnok en Bestemmelse, som ikke kan tages til Følge. Alle Kontrakter om Tiende eller Reverancer efter Kapitelstøgt ere sluttede paa en vis Tid og under visse Forudsætninger, og det vilde derfor være et meget stort Indgreb i alle disse Kontrakter, om man nu vilde tage en anden Tidbestemmelse. Jeg troer forøvrigt, at der er nok saa megen Handel netop i de 3 første Maanedene af Aaret som i de

Bestemmelsen vilde maaskee endog lede til mindre heldige Forhold for Yderne, thi man veed jo meget godt, at Spekulationen har meget travlt om Foraaret; den har nok travlt den meste Tid af Efteraaret, men dog langt fra i den Udstrækning som om Foraaret. Det er forøvrigt en Omstændighed, som jeg ikke kan lægge meget stor Vægt paa, om Prisen bliver højere eller lavere, men skal man tage Hensyn dertil, saa troer jeg rigtignok, at maa vil komme til en meget højere Pris, naar man vil tage Foraarspriserne med, end naar man blot holder sig til Efteraarspriserne. Til disse Bemærkninger skal jeg for Diebliffet indskrænke mig.

**J. N. Hansen:** Den ærede sidste Taler sagde, at Underøvrighederne ikke afgav Indberetninger, men kun samlede saadanne fra Sognefogderne og deraf uddroge en Middelpriis, som de indberettede, saa at det altsaa var Yderne, der igjennem deres Repræsentant, Sognefogden, afgav Indberetning; men dette maa jeg bestemt modsigte, thi Herredsfogderne ere ikke i mindste Maade bundne til at følge Sognefogdernes Anmeldelser til dem, ja, jeg veed ikke engang, om de ere forpligtede til at høre dem; om En eller Anden gjør det, skal jeg ikke indlade mig paa. Dernæst skal jeg paa det Allerbestemteste modsigte, at Sognefogderne kunne repræsentere Yderne, thi som bekendt have Beboerne ikke den allerringeste Indflydelse paa, hvem der skal være Sognefoged; det er jo Øvrighedens Sag, og saavidt jeg veed, foreslaaes han af Herredsfogden og indsættes af Amtmanden. Der er mig ikke nogenfomhelst Bestemmelse bekendt, som siger, at Beboerne skulle have nogen Indflydelse paa Valget af Sognefogden, men saameget veed jeg, at da jeg ved Behandlingen af Loven om Sognefogderne Lønning var med at stille Forslag om, at Sogneboerne fik Indflydelse paa Valget af Sognefogderne, sagde den daværende Justitsminister, at den, Beboerne vilde vælge til Sognefoged, netop var den allermest ubrugelige i hele Sognet, thi ingen Sognefoged kunde opfylde sin Pligt, naar han stod sig godt med Beboerne. Hvorledes den ærede Taler herefter kan sige, at Sognefogderne skulle være Sogneboernes Repræsentanter ved denne Leilighed, er ikke godt at forstaae. Det